

La primera sèrie televisiva produïda per Canal 9 s'emeta els divendres a la nit

La telecomèdia valenciana

Russafa 56 no és només una adreça; també és el títol de la primera telecomèdia de producció pròpia de Canal 9. Es tracta d'una sèrie d'humor ambientada a València, l'ha dirigida el malaguanyat Carles Mira i n'és la protagonista principal l'actriu –i germana seua– Magüi Mira.

La idea de *Russafa 56* va ser de Carles Mira, que li va donar una coherència i en va dirigir els capítols.

ARXIU

Imaginem que ens trobem en una ciutat del nostre país: València, per exemple. Situem-nos en un barri popular: Russafa, per exemple. Pensem en una adreça qualsevol: el 56 del carrer de Russafa, per exemple, un apartament de 180 metres quadrats, sense cap luxe, però arregladet. Ara ja només ens cal imaginar una situació que siga familiar, peculiar i quotidiana: hem creat les bases d'una telecomèdia amable, aliena a la paròdia i que ens permet d'identificar-nos plenament amb els seus personatges.

Aquesta és la idea que un bon dia el cineasta Carles Mira, mort ara fa pocs mesos, portà a la televisió valenciana per a desenvolupar-la en forma de telecomèdia. Es tractava de dur a terme la primera producció pròpia de Canal 9 en el camp de les sèries televisives, segons els esquemes habituals de les comèdies de situació.

Aquest és un subgènere televisiu amb el qual el telespectador ja s'ha familiaritzat des que fou creat pels nord-americans amb el terme *sit-com*, i que es caracteritza pel seu to humorístic, la brevetat dels seus episodis, la unitat dels decorats i la convivència de dues intrigues que naixen, creixen i moren alhora. La successió de situacions i diàlegs, entre còmics i entretinguts, si no la sorpresa, fan la resta.

L'espectador valencià pot trobar actualment un fum de sèries amb aquests esquemes. Però ara, i tot al llarg de 13 capítols de 25 minuts de durada, el públic de Canal 9 podrà afegir-ne una de nova i més acostada a la seva realitat. Es titula *Russafa 56*, és l'última obra dirigida per Carles Mira, l'ha posada en escena el realitzador Lorenzo Zaragoza i s'ha rodat íntegrament als estudis Galàxia de València.

Aquesta comèdia de situació és, sens

dubte, una història molt comuna que conta la vida de cada dia d'una família valenciana qualsevol. Tres generacions, tres prismes, tres punts de vista sota un mateix sostre. Júlia Soto és el primer dels vèrtexs del triangle sobre el qual s'assenta la sèrie.

L'actriu valenciana Magüi Mira, germana del director de la sèrie, s'encarrega de donar vida a aquest personatge, una dona atractiva d'uns quaranta anys, que s'ha vist obligada a llançar-se al món laboral després d'haver-se divorciat.

Magüi Mira va començar a treballar en el teatre als 36 anys, però en una dècada ha acumulat una llarga experiència professional, sempre en castellà. Des del 1981 fins ara, ha treballat en obres com *La hija del aire*, dirigida per Lluís Pasqual, *La casa de Bernarda Alba*, dirigida per José Carlos Plaza, o *Voces de gesta*, dirigida per Emilio Hernández. Va ser Premi Erci-

lla 1986 a la millor actriu de l'any. Actualment, representa *La senorita Júlia* d'August Strindberg, al teatre Maria Guerrero de Madrid.

L'actriu Clara Sanchis, filla de Magüi Mira, dona realitat a la ficció, perquè fa de Rosa, filla de Júlia. Tendra, realista, mòbil i apassionada, als divuit anys la preocupa el futur. El present, mentrestant, discorre entre el consumisme i la seua aparent autosuficiència. Clara Sanchis ha tingut petits papers cinematogràfics en *Amo tu cama rica* d'Emilio Martínez Lázro, al costat d'Ariadna Gil, i *La reina anònima* de Gonzalo Suárez.

ment, amb l'aparició d'altres personatges secundaris fins a un total de cinquanta-dos actors.

UNA EXPERIÈNCIA NOVA

Russafa 56, com tota *sit-com*, és una història concebuda amb esquemes molt fixos, i uns personatges més definits encara. Són precisament aquestes característiques allò que fa més difícil l'escriptura dels guions de cada capítol, a càrrec dels escriptors Ferran Torrent, Rodolf Sirera, Rafa Arnal, Mauro Hernández i Vicent Muñoz Puellas.

Els personatges de la sèrie desenvolupen uns papers molt definits, als quals s'han d'amoïllar els actors.

ARXIU

El tercer eix d'aquesta telecomèdia, l'encarna l'actor Pepe Gil. Vicent Solbes és l'avi de Rosa, de qui és còmplice, i sogre de Júlia, que ell protegeix i anima. També viu al 56 del carrer de Russafa, des d'on troba a faltar, als vuitanta anys, la seua Albaida natal. Gran jugador de xamelo (dòmino) i amic de tertúlies, liberal, republicà anticlerical i filòsof, l'avi Vicent és, malgrat tot, un home aferrat als valors tradicionals.

Però el triangle de personatges es converteix, en algunes ocasions, en quadrat quan Vicent, l'ex-marit de Júlia –interpretat per Paco Sanchis– entra en escena decidit a convertir-la en la millor amiga, potser perquè no es resigna a perdre-la. Als quaranta-cinc anys, és capaç de vendre l'ànima al dimoni per tal de mantenir-se jove. Però la figura va convertint-se en pentàgon, hexàgon... i així successiva-

En aquest sentit, Ferran Torrent, que s'encarregà dels guions de quatre capítols, mostra el seu excepticisme respecte al producte final: "El fet d'escriure guions per a una sèrie televisiva implica unes limitacions pròpies del mitjà i, també, del públic al qual es vol dirigir", explica Torrent. "En aquest cas, a més, amb una història tan concreta i localitzada, el guionista tenia molt poca llibertat per a descriure les situacions i els diàlegs. Els personatges eren els mateixos per a tothom, però cadascú els dibuixava a la seua manera". Això féu que Carles Mira coordinara i corregira els textos dels guionistes per a donar-los coherència, d'acord amb l'encàrrec que li havia fet Canal 9".

Però l'excepticisme no ve solament d'aquesta correcció o primer filtre, inevitable en televisió i en cinema. Ferran Torrent insisteix, també, en la qüestió del llen-

Clara Sanchis i Magüi Mira són de les actrius de la sèrie.

EDUARD CASALS

guatge propi de l'estil de cada escriptor: "Cadascun dels guionistes vàrem escriure d'acord amb el nostre propi estil, que, lògicament, també fou revisat però, a més, també fou traduït al castellà perquè no tots els actors dominaven la nostra llengua. Així, la sèrie fou rodada en castellà i, finalment, doblada per a l'emissió a un valencià diferent de l'original. Tenint en compte, doncs, tot aquest seguit de filtres, és normal que espere amb escepticisme el producte final del meu treball".

Rodolf Sirera, per la seua banda, considera aquesta experiència molt instructiva en la seua formació professional. Malgrat les limitacions del material amb què hagué de treballar com a guionista, Sirera destaca que "aquesta primera producció pròpia de Canal 9 és una experiència lògica i raonable perquè hi ha una demanda real del públic que cal satisfer creant situacions no tan usuals a partir d'històries comunes".

Finalment, Pepe Domènec, cap de relacions exteriors de Canal 9, manifesta la satisfacció de la cadena pel producte final tant pel que fa a l'aspecte artístic com industrial: "Es tracta d'una experiència nova en la mesura que *Russafa 56* és la primera producció pròpia de Canal 9. En aquest sentit, cal considerar-ho com un salt endavant que fa una televisió tan jove com la nostra, que vol continuar per aquest camí".

Russafa 56 és, si més no, un primer indicatiu d'aquesta voluntat manifestada per Canal 9 d'oferir al seu públic produccions pròpies en català.

Maitte Ferrando